

ΠΑΡΕΡΓΑ

I. Sicuti ars Analytica & facultas Dialectica ex se sunt distinctæ methodi ac disciplinæ, ita etiam rectissime ab Aristotele tanquam diversæ disciplinæ sunt traditæ.

II. Ex quo idem Philosophus duas istas disciplinas accuratè distinxit, ac rationes Dialecticas ab Analyticis sollicitè discrevit, quod ante ipsum fecerat nemo, solus ipse aut certè primus Philosophiam ad ἀκμὴν potuit deducere, & de variis variorum inter se collatis sententiis accuratum ferre iudicium.

III. Quamvis verò Dialectica alia sit disciplina, quàm Analytica, Dialecticus tamen Analytico, & qui cum hoc in unam personam coalescit, Philosopho in investigatione veritatis ita præludit, ut ubi ille est περὶ αὐτῆς, hic possit esse γινώσκων. IV. Metaph. II. 1. 5.

IV. Τρόπος τῆς ἐπιστήμης, cujus mentio fit II. Metaph. III. t. 15. neque est Analytica, aut scientia ipsa; neque est παιδεία: interim tamen cùm non ubique æquè exactæ, quales sunt mathematicorum, demonstrationes sint requirendæ, ἢ παιδεία τῶν ἐπιστήμων in qualibet scientia determinat.

V. Ad disciplinas luminis naturæ cognitioni subiectas atque ejus ductu ulterius excolendas duo faciunt cognitionis humanæ κλίμα: Sensus, & Ratio. Sancta Theologia autem Scripturâ Sacrâ ac revelatione, cùm & ratione, tanquam κλίμας utitur.

VI. Et sicuti aliàs sensus cognitionis initium facit, cui deinceps ratio se jungit; ita Theologiæ habitus ante omnia revelationem supponit, ad quam deinceps recta & bene culta ratio accedit.

VII. In rebus divinis essentia & relationes sunt quidem à parte rei, non tamen simpliciter, idem quid, sed distinctionem virtuales, eamque altiorem & majorem admittunt.

IIIX. Differentia inter Causam rei, & Occasionem ejusdem intercedens adeò subtilis non est, ut eorum, qui mediocri